

Διάλογος λουλουδιών

Κυκλάμινο: Ανεμώνη είσαι μόνη;

Ανεμώνη : Πώς να είμαι μόνη, αφού ευχαριστώ και τον άνεμο για τα τόσα δώρα του. Δεν βλέπεις ευλογημένο κυκλάμινο πώς ο άνεμος μας χαρίζει δροσερή παρουσία; Κάθε φορά που μας χαϊδεύει με το φύσημά του, μας γεμίζει ευωδίες και αρώματα από τα άνθη. Κι όχι μόνο αυτό. Θα σου φανερώσω ένα μυστικό και θα κλαίς και εσύ απ' την χαρά σου. Μυστικό που αξίζει χιλιάδες ευχαριστώ. Εγώ η άχρηστη ανεμώνη άκουσα από την Ραχήλ (το ευλογημένο παιδάκι που έρχεται για λουλούδια ... αλλά δεν τα μαζεύει, μόνο ευχαριστεί τον Θεό ... και κάνει με το κομβοσχοινάκι του ... προσευχή...) ... Λοιπόν, τι άκουσα;

Έψαλε μία ημέρα και τι αγγελική φωνή!! Τα λόγια χαραχτήκαν εις την ψυχή μου και τα ψάλλω συνέχεια: «Πίστις είναι η υπακοή εις τον λόγον του Θεού». Εις την συνέχεια, διάβαζε μεγαλοφώνως κάποιες σημειώσεις από ένα μικρό – μικρό βιβλιαράκι που πρώτη φορά είδα τόσο μικρό σημειωματάριο ... και πόσο μικρό; Εις το μέγεθος γραμματοσήμου. Η ανάγνωση από αυτό το «σκιουροτετράδιο» όπως χαϊδευτικά έλεγε το παιδάκι, εις το βιβλίο του αυτό είχε τα εξής θέματα: Ο Λόγος του Θεού, δεν είναι μία λέξη αλλά πρόσωπο. Ο Λόγος έγινε άνθρωπος, εσταυρώθη, ανέστη, είναι η ΑΛΗΘΕΙΑ, η ΖΩΗ, η ΟΔΟΣ, είναι το πρόσωπο που όλοι πρέπει να πιστεύσουν και από την πίστη γεννιέται η γνώση. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός λέγει: «ο απιστήσας κατακριθήσεται (Μαρκ. 16,16)». Αλλά γιατί να καταδικαστεί ο απιστήσας, αφού είναι ελεύθερος να διαλέξει ό,τι θέλει; Ακούστε, ο Αδάμ και η Εύα θα έπρεπε να υπακούσουν, δηλαδή να πιστεύσουν σ' αυτά που τους είπε ο Θεός. Όταν λέμε πιστεύω σημαίνει υπακούω. Οι πρωτόπλαστοι δεν είχαν εμπειρία θανάτου και ο διάβολος γίνεται αιτία να παρακούσουν οι πρωτόπλαστοι. Εις τον λόγον του Θεού, έρχεται ο αντίλογος του διαβόλου. Εις την πίστη του Θεού έρχεται η απιστία που είναι θύρα του θανάτου. Με την παρακοή ο άνθρωπος έγινε δούλος του θανάτου. Ο Θεός δεν εγκαταλείπει τον άνθρωπον. Γίνεται ο ίδιος άνθρωπος και μας δείχνει την οδόν της σωτηρίας. Τότε αντικείμενον πίστεως ήτο ο καρπός του δένδρου «να μην φάτε απ' αυτόν». Τώρα αντικείμενον πίστεως είναι ο ίδιος ο Θεός, ο Ιησούς Χριστός. Το κακό

τότε δεν ήταν εις τον καρπό αλλά εις την απιστία. Τώρα ο Χριστός λέγει « εάν δεν με πιστέψετε ότι εγώ είμαι, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας» (Ιωάν. 8,24) . Οι Πρωτόπλαστοι δεν μπορούσαν να καταλάβουν ότι εις τον καρπό κρυβόταν απιστία. Τώρα οι άνθρωποι δεν θέλουν να κατανοήσουν ότι στον Ιησού κρύβεται η Θεότης. Βλέπουμε ότι η οδός της σωτηρίας είναι η οδός της πίστεως και της υπακοής. Ο Χριστός λέγει : " Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής, το δέντρο της ζωής», «Λάβετε, φάγετε, τούτο εστί το σώμα μου... τούτο το αίμα μου πίνετε...». Όποιοι δεν κωνωνεί, τα άγια Μυστήρια, δεν έχει ζωή. Τότε είπε: «Αν θα φάτε, θα πεθάνετε» τώρα λέγει «εάν δεν φάτε, θα πεθάνετε», «ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα, έχει ζωήν αιώνιον». Όπως τότε έβλεπαν τον Χριστό και δεν έβλεπαν την θεότητά Του, έτσι και εμείς δεν βλέπουμε την μεταβολή του άρτου και οίνου εις την Θεϊαν Λειτουργίαν σε σώμα και αίμα Χριστού. Είναι θέμα πίστεως. Πιστεύω σημαίνει, υπακούω εις το Ευαγγέλιο, εις τα λόγια των Αποστόλων και των Αγίων. ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΕΤΑΝΟΩ. Ασκούμαι να προσεύχομαι συνεχώς, ασκούμαι να σκέφτομαι, να λέγω και να πράττω αυτά που αρέσουν εις τον Θεόν. Πολλοί λέγουν: «Αν δεν δω, δεν πιστεύω». Στηρίζονται στις αισθήσεις τους και στη λογική. Όμως ο άυλος Θεός, η άκτιστος φύσις, το ανέσπερον Φως, εις τον πιστόν Χριστιανόν αποκαλύπτει τον εαυτόν Του, τον φωτίζει, τον αγιάζει, τον κάνει κατά χάριν Θεόν. Έχουμε γνώση πως γεννιέται από την εμπειρία των αισθήσεων, ή τον νου και την γνώση που γεννιέται από την ΠΙΣΤΗ. Η ανθρώπινη γνώση έχει όρια, είναι περιορισμένη. Όταν λέγομε γνώση εκ πίστεως, εννοούμε την φανέρωσιν του Θεού στην ψυχή μας. Αυτό που εγώ δεν μπορώ να κατανοήσω, μου το φανερώνει ο ίδιος ο Θεός.

Ένα και ένα κάνουν δύο. Δεν έχεις άλλη δυνατότητα, δεν είσαι ελεύθερος να πεις τρία ή τέσσερα. Θέμα λοιπόν πίστεως και ορισμού (1+1=2). Όταν θέλω πρώτα να γνωρίσω και μετά να πιστέψω, αυτό είναι καταστροφή της πίστεως και της ελευθερίας. Αυτό το λάθος έκανε και ο Θωμάς, ο απόστολος. Δεν είχε ο Θωμάς την κακία των Ιουδαίων, που ποτέ δεν αξιώθηκαν να ιδούν τον αναστάντα Χριστόν. Το δαιμονιώδες της ανθρωπίνης γνώσεως είναι, όταν απορρίπτει την πίστη και δέχεται μόνον ό,τι λέγει ο νους και η αίσθηση. Βέβαια νους και αισθήσεις

είναι δημιουργήματα Θεού, αλλά αρρωστημένα τώρα από την αμαρτία, θέλουν θεραπεία, δεν είναι αξιόπιστα.

Κυκλοφορούν τόσες αιρέσεις. Χρειάζεται καθαρός νους (=διδασκαλίες αγίων) να διακρίνει ότι αυτές χωρίζουν από τον Θεό. Όσα δεν κατανοούμε πρέπει να λέμε: «αφού το λέγει ο Θεός, έτσι είναι». π.χ. Η Β' Παρουσία Του είναι θέμα πίστεως, το είπε ο Θεός, πιστεύω ότι είναι αληθινό. Πότε θα έρθει αυτή η γνώση; Όταν θα γίνει η ανάσταση των νεκρών. «Ερευνάτε τας γραφάς» είναι η εντολή του Θεού. Ο πιστός υπακούει και τηρεί τις θείες εντολές. Η Μυστηριακή ζωή, η ταπείνωση, η αγνότης, η αγάπη αυξάνουν την πίστη μας εις τον Θεόν και την πνευματική γνώση. Αν δεν είχε η πίστη το στοιχείο του προσωπικού κόπου, δεν θα ήτο αρετή. Η πίστη για να μην νεκρωθεί μέσα μας, απαιτεί αγώνα, ιδρώτες «δος αίμα και λάβε πνεύμα» (πατερικός λόγος). Κάθε θεία εντολή που τηρούμε, η θεία χάρις μας δείχνει την παρουσία της στην ψυχή μας.

Με την ελεημοσύνη που δίνουμε, αποκτούμε μία γεύση της φιλανθρωπίας του Θεού, με το να συγχωρούμε αυτόν που μας θλίβει και αδικεί, γευόμαστε το Θείο έλεος και την Αγάπη του Θεού. Αγών λοιπόν, εσταυρωμένη οδός μετανοίας, δια να αξιωθούμε της Αναστάσεως, να λάβουμε την θείαν χάριν. Η παρθενική ζωή, η υπέρβαση αυτή της φύσεως, η αγγελική αυτή ζωή επί γης, δεν είναι στέρηση αλλά ύψωση σε μία πληρότητα. Οι σύζυγοι μέσα από την άσκηση της σωφροσύνης του γάμου, μετέχουν εις το μυστήριο της Αγάπης του Θεού. Η αδιάλειπτη ευχή είναι αναπνοή του πιστού. Η ευχή είναι καρπός πίστεως. Αν βλέπαμε συνέχεια θαύματα, θα εξαφανιζόταν η πίστη.

Ο Αδάμ και η Εύα πέταξαν την **πίστη** (υπακοή) και έμεινε μόνο το θεμέλιο (η ελευθερία) η οποία έγινε ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ. Δεν έθεσε θέμα ο Θεός εις Αδάμ «διάλεξε ό,τι θέλεις» αλλά «από αυτό δεν θα φας». Δεν έθεσε θέμα εκλογής, είχαν βέβαια την δυνατότητα να παρακούσουν, όπως και έπραξαν.

Αν θέλεις να ζήσεις αιώνια με τον Θεό (ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΟΥΡΑΝΩΝ) οφείλεις να κρατήσεις το ΑΓΑΘΟΝ. Εις Αγίαν Γραφήν που λέγει ο Θεός να εκλέξει

*ο άνθρωπος την Ζωήν, αναφέρεται εις την πίστιν και απιστίαν.
Ελευθερία είναι η παντοτινή παραμονή εις τον Θεόν και όχι επολογή
μεταξύ αρετής και αμαρτίας.*

[Ο αντιγράψας εκ χειρογράφου, γ.Αλύπιος Καψαλιώτης Μάϊος 2022]